

non potest pluraliter dici de uno. Sed si per se a qua ponitur. Itaque, non pluraliter
est, si autem sumatur partialiter et adiecit sic pluraliter dici potest. Nec enim
reponit illud ad 1. et ad Aristoteli idem.

Ad hoc autem videtur. Ad. Non enim subest
accipit nomen a sua significatiōe, sed sua significatiōe quod non est nisi in plurali personis
quod nec enim subest nomen. Illud est extra, et non est per se sua significatiōe quod nec enim
est existens ut dicitur B. Et loco statim, sed extra non multiplicat personis dicitur ut quod
non est sua significatiōe per se non est nisi in plurali personis dicitur. Et dicitur hoc ratio:
quod non est admittit enim non significat et facit existens, tamen tale significatiōe illud non
est extra. ut cum dicitur, sed quod est prius existens, sed quod per se non multiplicat personis. Et
nec tale significatiōe entis.

Pro hac lite prima rationis obiectio est, ens spiritus quod
summit. Et ut est dicens extra. Et ut est dicens illud est, quatenus est principium existens
Et ut est dicens entis, quod opponit nihil, et 1. et 2. accipimus non ut est dicitur, nec
qua enim efficaciae sunt. Et ut. sed per se est diffinitio et B. unde illa prima:
quod omni adiecto potest adiectum dicitur, sed cum ut nihil opponit est abstractum
cum nullo alio dicitur est adiectum per se. Ergo ens potest accipi ut dicitur
entis opponit nihil.

Ad hoc autem, et per se duo se ex partialitate dicitur, et dicitur
non potest accipi ut dicitur extra, et illud est ut est per se existens non potest dici duo
se partialia, et in ut dicitur ut, nec existens partialia quod nec dicitur
est per se est per se existens. Ergo per se summit, ut dicitur entis, opponit nihil
et per se dicitur entis, ex his quod dicitur in ista lib. 1. quod B. ad. Per
B. in ista supposito et placet, talis est reflectio diffinitio per se. Unde.

Ad hoc 1. ut quod
dicitur extra, et est per se est per se existens non pluraliter pluraliter et dicitur personis
hoc abstractum per se ex hoc dicitur, et ut ut adiectum. nomen enim substantivum acci-
pit nomen a sua significatiōe, sed sua significatiōe non est nisi per se dicitur existens
ut dicitur, quatenus est per se existens non multiplicat personis dicitur et in illud
in unica enim extra, et est per se est existens prius, et non est nisi per se accipimus
suppositum in dicitur pluraliter et dicitur personis.

Ad hoc 2. ens quatenus est dicens gratia, ut

59.
opponit nihil pluraliter dicitur et personis dicitur. Per se oppositum principium, entis enim ut dicitur
oppositum pluraliter in personis. Et per se non sumpta non est unum transcendentis, quod realiter
est autem, et transcendentis est pluraliter dicitur. Et enim, quod personis est grave dicitur, dicitur
enim dicitur realiter non est non dicitur realiter, ita dicitur realiter grave, non dicitur
entis per se substantivum, ergo ens quod est dicens entis oppositum nihil pluraliter dicitur et personis
dicitur.

Ex hoc dicitur talis ad suppositum. Ad. illud enim non placet ens per se dicens entis, per
oppositum nihil pluraliter dicitur et personis dicitur, quod ens in hac acceptione transcendentis
non est relationis non minus, quod est, unde et dicitur, dicitur, et tamen non attingit. Et hoc
mors. Et. hanc a. B. ut per se legenti dicitur diffinitio per se dicitur.

Ad fundamentum autem
ut dicitur est, quod quod nomen entis sumatur ab eo dicitur, non tamen significat, sed quod
ut existens, et est quatenus est existens prius, ut est entis, per se opponit nihil, quod
ut dicitur Philosophi aliud est illud quo nomen imponitur, et aliud est ad quod significandi
ponitur, non tamen per se est entis. dicitur a. f. d. quod est quod quod extra est illud nec dicitur
ad extra, nisi mediate sua quod accipit. hanc dicitur dicitur relationes, per se est
dicitur est extra, hanc necque existens per extra relationes non apparet, potest
tamen dici B. g. n. non simpliciter, et absolute, quod ens simpliciter et absolute dicitur et gratia, ut ex-
tente, ut per se existens principium, ut est adiectum, prope B. g. n. relationes, et personalia. S. B.
dicitur generalis dicitur, et per se.

S. 3.
Statuit generalis relatio ex qua per se resolvitur difficultates.
Ut dicitur dignoscant per se singulariter. Pluraliter dicitur et dicitur est abstractum, ea
per se dicitur personis dicitur ratione dicitur, et per se singulariter dicitur, quod dicitur
ut est ratione personis dicitur tamen pluraliter, quod autem principium est ratione personis
et ratione entis dicitur pluraliter et singulariter. dicitur, ut nullo dicitur, necque
illud expuit. D. Augustinus lib. 5. et dicitur, cap. 8. dicitur, illud prius remansit, et per
B. de dicitur singulariter illa, et divina sublimitas sublimitate dicitur. hanc autem ad
aliquid non sublimitate, sed relatione, tamen dicitur in B. et in f. d. et spiritus dicitur
et per se singulariter, ad se ipsum dicitur non pluraliter, sed summa, sed singulariter accipitur. Et
autem id est relatione dicitur, et ratione relationis, quod, et substantivum dicitur, et ratione est
relationis manifeste est dicitur, et dicitur, et pluraliter dicitur, quod ratione relationis dicitur.

et singulari, quod nomen est.

Ad affectum huiusmodi nomen additur: quod relatio multiplicatur
in divinis personis; esse autem una manus filii: estque quod dicitur illis nomen solius
eventus, relinquitur unitas, quod nomen illius relationis, unitate non paret, sed plura
liber illi dicitur, quod est dicitur nomen unitatis dicitur singulari, quod omnis nomen
eventus, et plurali quatuor nomen relationis omnis.

Ex hac regula inferitur 1^a: quod dicunt
3 personae divinas, et nomen una persona, quod nomen personae non sunt nomen eventus
nec per illa accipi potest, ad illud per relationem naturalem. Unde ex modo sunt est, quod
nec persona et hypostasim per eam accipiat, sicut in divinis dicitur 3 personae, et non una
ita et 3 hypostasim dicuntur et non una. 2^a inferitur, quod substantia nomen una et re-
spondet potest. 3^a quatuor substantia per personam personam accipit. 4^a ut per personam
nomen unitatis accipit. Quia substantia per personam personam accipit, accepta sunt
divina nomen eventus: in 2^a et acceptione filii spiritus nomen relati, quod magis
patet ex dicendis per personam.

3^a inferitur, quod una extra dicitur in Deo, et nullam
per quia, ut supra dicitur, est essentia ablati dicitur, et sunt personae divinas nomen
eventus, non ut nomen relati. Et illi sententia est a personis a personis, a nomen per
personam, et nomen, quod ipse est attributa, non dicitur ad extra, et nomen non nomen
illius; unde illa immultiplicata pluralitas non potest.

Inferitur 4^a: 3 personas divinas non paret
divi 3 personae naturae, sed tamen advere, quod ut ait 3^a huiusmodi dicitur
personae non multiplicatur in personis divinis, quod illis solis nomen est, unde ex
nomen illi quod personae nomen 2^a et illi nomen non multiplicatur in personis divinis, et ita
illud non potest dici 3^a nomen, sicut nec 3^a personae naturae, sed tamen advere ut ex
quod hoc nomen dicitur. Et nomen in inferitur, sicut non realitatem, ad personam
per est per personam naturae, quod est quod personae in personae illis nomen est per
nomen personae divinis, et in illis non multiplicatur, quod per quod nomen inferitur in illis plu-
ritas, sed solis nomen est illis dicitur, et dicitur nomen relati.

Inferitur ergo, quod
divinae personae dicuntur una res et per res una res, quod est esse, et per res, quod
et relati, eo quod realitas non illi per esse, sed tamen per relationem accipitur, quod

167
videtur explicari 2^a Augustinus libro 1° de divinis scriptis cap. 8° huiusmodi: res per personam est
et filius, et spiritus 2^a est, et illud additur: sicut una personae summa res, et 2^a Augustinus
magis libro 1° in manu nomen cap. 8° ait: omnes personae nomen quod personae sunt in
personae in 3^a res ita tamen quod in eis non sunt una et eadem. Et 2^a libro 3^a per quod 3^a
ait 3^a ad 3^a huiusmodi: dicitur quod 3^a nomen est et tamen personae, unde in quod personae ad
relationem pluralitatem sunt in divinis in eo quod personae ad naturam personae sunt. Huiusmodi singulari
liber nomen a personis dicitur et personae.

168
Dicitur huiusmodi dicitur personae 3^a utraque et una utraque. 4^a nomen
relati. 5^a nomen est. Dicitur huiusmodi quod in divinis dicitur utraque, pluralitas quod personarum, sed
pluralitas personarum sine divisione utraque substantiae negatur: ergo dicitur quod utraque relati
et una ablati. Dicitur 2^a quod utraque in realitate personae sunt, sed realitas, et
divisio omnis quidem ex personis divinis, nomen nomen est, sed tamen nomen relati: ergo
utraque sunt personae divinas nomen utraque.

Quia inferitur 3^a personae divinas personae personae
non potest dici 3^a individua, non 2^a libro 3^a per quod 3^a non nomen dicitur in personae
huiusmodi, et huiusmodi personae, quod huiusmodi nomen et huiusmodi nomen, aliter vero personarum, sed
nomen non multiplicatur in divinis: ergo neque individuum, et quoniam huiusmodi personae personae
non est 3^a personae dicitur non 3^a individua.

169
Inferitur: quod individuum est individuum in se, et divina
quod alio ut dicitur in logica, sed 3^a personae in 3^a res, quod nomen est individuum
in se, et divina a quod alia: ergo non 3^a individua. 2^a dicitur magis: individuum est indi-
viduum in se, et divina a quod alio dicitur in se magis divisione illi personarum, non magis,
et non eadem substantia nomen in lingua.

Inferitur: quod individuum non dicitur in se, sed personae personae
nomen, sed per personae personae, non Christo dicitur magis individuum, et tamen huiusmodi dicitur
naturas: ergo sunt solae tradita.

170
De nomen autem quod personae non dicitur personae, quod pluralitas
substantiae, perit pluralitas personae, et substantiae, cum in Christo, et in 2^a nomen, et
non una personae personae per quod individuum quod substantia est non dicitur a illo plurali
sed singulari, quod et ipse quod aliquid ex personae ad pluralitatem dicitur, singularitatem
nomen substantiae, sicut 2^a singulari dicitur et 3^a personae, quod huiusmodi personae plu-
ritas, non tamen est pluralitas non per nomen erat ut 2^a pluralitatem dicitur.

neans. Adq̃ p̃sentē dīgno anī: anā kalit ē subitā p̃pleta nō anī p̃pleta 21
anī. Brevis nōe indīdū subitāq̃ intellexit Brevis nūc itaq̃ 13 q̃ q̃uēdā con
nitas nūc itaq̃, seu ut dīctū ē, et ita īnsidūā subitā īntelligendū venit īntīdū q̃
tū, seu īmale, quā ē īndīdū nūc itaq̃ īngere subitāq̃, seu subitā īntēdū;
et q̃ anā separā nō ē īnsidūā subitāq̃ p̃pleta, et īntēdūā subitāq̃, seu ut
īntēdū et īntēdūā ut p̃tā, ita nō īntēdū anī q̃uēdā p̃sonā.

Obit Richard: J.

dñs personæ unit Deitatis secundum naturas, nō Deitas ē substantia individua, q̄ est
 singularis, et ē talis natura, q̄ inlevis ē, et tamq̄ nō ē persona, sed sicut per
 unit. unit. exco dñs personæ nō ē sc̄. Qd̄ aut Deitas ē aliquid singulare et per se
 uno a se existens, et ipsemet qualis existit, sed tamq̄ nō ē singulare nominari
 et op̄ori, sicut incommunitate intra se, et ita nō ē individua per modū suppositi, et nō
 substantiæ, sed per modū ess. et naturæ, atque adeo nō unit ei dñs personæ sed
 dñs a se unit. a se unit individua substantia, individua totaliter, et spect. unū
 modū suppositi, quod simplis relaxavit. (Bichardus & J. Novat. loca individua personæ
 incommunitate. Quod arg. J. An. adduxit. l. p. p. 29 art. 3. ad 44)

Obispo Palla: 4ª per-

non in significat substantiam, sed animi & corporis qualitates: ergo mala est definitio per
se. Annot. qd persona dicitur a personando quatenus vivit personando officia, nuncians
se personam, sed non ex eo substantia pp' sui generis gna q' pp' refert: q' gna n
est substantia.

[illegible]

S.² diffinitas resolvitur et argutus fit satis. ~

63.

Deus in Deo v^o ex ipso repetit rāo personae. Et tenenda ē & p^o v^o p^ore spiritus
p^o v^ois scilicet spiritus in filio. Et in conspectu p^ori et in sanctissimi cap. p^omiter
tenet omis rāo dicit, et v^oalis p^ori et thelogoy unus. Vñ in symbolo Atha-
nasi dicit alia ē persona p^ori, alia filij alia spiritus sancti. Et p^o v^o p^ore p^ori
ē rāo n^o indistincta, sūt inmutabilis substantia, sed in Deo repetit intellectualis p^ori
rāo, seu nā et v^oalis p^ori, ut ex infra dicentis dicitur: ergo in Deo repeti-
tur rāo personae.

*Hic ex A. 2^a. l. p.^a in hac q.^a ad 3^{am} q.^a p^rimum et dignitas ē p^ro
reposita in Deo; id persona significat q^d personā ē in tota n^a reposita; p^ro
in Deo. Nam q^{ui} et mix p^restit^{us}; no persona exp^{re} nō impositas q^d i intellectuali
que ex his p^restit^{us} ē omnis natū dignissima modo aut extendi q^{ue} dⁱc^t ē personā
ita quod i p^restit^{us} extensio: q^d persona significat, id q^d ē personā in tota natura.*

Aquit

[illegible]

Их. д. 211

sunt ipse jonitici in ipsa nă, seu substantia singulari; et personę n̄ reſolvuntur
sing. jonitici; gata dicitur per personę. Tercio invariabilis n̄ ē personę filii; ego;
Deo n̄ dat va xat prom.

[illegible]

Ad h. p. Iva ma

at this time, no person is known as yet, living inasmuch, nature or nature, as this.

Venerat qd p' solis notati diximus q' relatio dicitur duo reges iniquos ut
se digne p' ut referentur ea p' ad regem, et p' p'p'at' nobis
ut p'at' aut diffinitio nos qua ex his duobus p'p'at' dicitur relatio p'p'at'
ad significat' p'p'at', et dicitur h' notat' q' dicitur. Pro p'p'at' q'.

p. 3. f. 14. v.
 nicanū hū nōis grā dīnā, nēq̄ ē dīnā p̄ nec sōla mīcalit̄is nēq̄s. P̄ b̄x:
 q̄ grā dīnā & h̄ali signīcāt it̄ p̄ q̄ grā dīnā f̄x dīnā, sed grā dīnā
 neque p̄ dīnā p̄ nēq̄s, nec p̄ sōla nēq̄s mīcalit̄is sed p̄ sōla nēq̄s &
 p̄ sōla nēq̄s p̄ dīnā, ut ostendat̄ in h̄a & dīnā p̄ dīnā agēti. q̄
 grā dīnā nēq̄ dīnā p̄ nēq̄s, nec sōla nēq̄s mīcalit̄is, sed sōla nēq̄s &
 h̄ali signīcāt.

2^a 3^a peritā dīnā n̄ signat dīcere eīq; v^t nax̄q; dīq; sed indi-
cete tīpū et in obīpū. At: qā n̄ nax̄ multiplicat p̄p̄nq; n̄ multiplicatō signi-
catō p̄tālī et dīrecto illīq; sed peritā dīnā multiplicat n̄ multiplicatā nax̄.
ex p̄. Nīx̄ q; cū rē et mīx̄ dīx̄ ex dīnā dīlīcīrīnax̄ rēlā dī mīp̄rīq; tīq;
mīx̄lā cācīnq; nōtā nōtū mīx̄lā illīq; significatō p̄tālī et dīx̄rīq; sed p̄nā
dīnā ē tīq; subīgnīq; ex p̄ ut dīcāt p̄lax̄līn oppōtēt multiplicatī illīq; signifi-
cā p̄tālī et dīx̄rīq;.

3^a. 9^a. zelus juxta est significans dicere et facere hanc nunc per
na virtutem, juxta vero autem nomen illud in obliquo indicat. Ita D. H. in 1° di.
23. q. 1. ad 9^{am} et le. p^{er} ad 4^{am} et hic ad 4^{am}. 3^a. 1^a. p^{er} 4^{am} significans dicere q
loq et sic est subiectus in omni c^{on}tra j^{ux}ta illud, et p^{er} ex d^{ic}ione personarum: ex p^{er}
significans dicere seu juxta hanc nunc persona virtutis est subiectus d^{ic}it^{is} et j^{ux}
omni c^{on}tra j^{ux}ta virtutis: et illa zelus juxta vero est subiectus d^{ic}it^{is} et j^{ux}ta
juxta virtutis ad illud et in Deo p^{er} p^{er} subiecta sunt n^{on} t^{em}p^{or}e et in omni c^{on}tra et
n^{on} in p^{er}na virtutis: q^{ui} zelus juxta significans dicere et juxta t^{em}p^{or}e p^{er}na
virtutis.

Spāt: qd subiecta personalis vna concuro ē significatū dicitur, et p̄ale
h̄q nonimis persona vna; sed subiecta personalis vna n̄ ē, q concuro
ac relātō ē dicitur propria, q personalis in Deo n̄ ē modo allatū sed relātō
ergo significatū p̄ale, et dicitur p̄ale nonimis ē relātō vna q concuro. Und
impugnata manet n̄. Auxilli: p̄teritū n̄ relātō vna q concuro ē p̄ale

et *Quintus* hō nōis significat, et nā *Quintus* in aliquo *Idy*, et *Quintus* *Idy* *Idy* 65.
tel, n pō *Idy* *Idy* ex illis h pōe pū et *Idy* significat.

relatio in abstracto sumpta vel indirecte, et in aliquo j. huj. nois signifi-
cat impotenter manifesti ē: nō tamen impotenter vel indirecte, et inobli-
vis per nomen signifi-cat dicitur; sed relatio j. abstracta, et significat his nominibus se-
lati paterni, et filii significat ut dicitur, et hāc: q. vel in aliquo et indi-
recte impotenter per nomen signifi-cat dicitur, q. ē in nō, persona dicitur.

Ultima 3^a
persona dicitur significare & facti relationem ut patet ex terminis sed me-
nus est subalterniter subiectum et gerit vires huius hypothese. Ita D. Th. hic ad 4°
ubi ait: persona dicitur significare relationem in seipsa et ens in aliquo; non terminus
relatus quod est relatus, sed in seipso significat per magis hypothese. Patet quod in dicitur
1. D. q. 2^a & 3^a ad 4° ad 13. persona dicitur significare nomen non relatum ad aliud
ac prout non est terminus facti relationem sed absolute. quod illud facti significatum non est relatum facti
nec per consequens dicitur relatum, ut exerat magis differentis et quatenus est facti quod
ad terminum. Cum patet: nomen ens per significatum facti dicitur et consequenter nomen
non relatum, sed absolute, perit quod facti significatum non relatum sed absolute facti.

240: qd si pater hujus nominis significat eum pater relationis seu divina personae ut pater est respectu
 ad filium, si nunc personam divinam relatione dicemus, et quippe dicitur. Pater dicitur orator
 filii. Pater esse dicitur in eo quod dicitur. Pater pater filii et filius pater. Pater, id est
 pater, filii non dicitur et oppositum respiciere absolute separatur Augustinus lib. 1. de Trin.
 cap. 8. ubi ait: non pater ut dicitur pater, pater filii: quia significat, pater
 hujus nominis persona divina non est divina relatio, non est pater respectu ad filium, si nunc
 est personae, et personae vires sunt hypostaticae. Unde B. Th. sic ait 4. de Tr. exp. 1.
 dicitur illud Augustini: in divinitate ex divina persona pater nihil ad divinam
 substantiam. Pater, id est quippe dicitur persona non ad filium, dicitur quod terminus persona
 dicitur ab eo quod significat relationem non per modum relationis, sed per modum substantiae
 quae est hypostatica.

Ex quo intelligitur aliter signari divinis rebus nos per nos sing. et ali-
ter his 3to. nuntiis. Et. p. sing. Sing. gna. dicitur significat. f. et expi.

[illegible]

69.

Unde subiungit q. per unitatem independēti sumpta q. d. ab illa n. multiplicat
in personis, sumpta ut q. per unitatem similitudinis, quae ratio ē. dicitur. dicitur q.
sonary x. multiplicatur p. illis, et enī in dicitur n. dicitur q. d. n. dicitur relati
opposito, et personae dicitur n. opponit in aliquo ab illa, unitate adde ē. subiungit
ab illa, sicut ut dicitur in qua n. opponit.

Ita enī ē hīc spīritus personatus s. & acceptus qm̄
cy tamē & dīctus p̄sonē s. nū ē personalitas qm̄ mātū et alīa dīctio
nalitē p̄sonē i personalitē enī creatā utaq; personat. ab illa qm̄ tamē
nū ex imp̄fēctō nē creat. p̄p̄e personalitas ē s. dīctio; et ex imp̄fēctō q̄ ante
et limitatē ip̄s nū creat. et dīctio personalitatis p̄venit, quōd ab eadē p̄sona
stare p̄terea qm̄itas p̄p̄onēntē, et p̄sonalitātē, et in nā creatā nō rep̄g-

Proxima: si dicitur spiritus
exterior ut quod p. vicini ad relaxat sed ratio illarum intelligentia p. illa p. vicini
p. illa omni relaxat ratio quare exterior sunt ad illa ut indiget: ergo p. illa
et si non extat perfectio modo existente in perfectate exdudente p. illa

perit. Sed quod ex parte non tam plenarie ex parte infirmitatis ex parte ex
ca. si in mater abluat, et summa eius perfectio, nec summa perfectio diu
in illius subsisteret, si ex parte esset plenarie eius ex infirmitate, et ita ex infirmitate
diu illius fructuaria non procederet.

Pro 2a. 1a. acquiritur. 1a. ex 3. l. q. 9a. & p. a.
ad. 5. ad 13 ubi dicitur: quod in diuina gratia perfectio non est per se subsistentia diuina naturae,
in se enim natura diuina est in se subsistens, sed est in gratia personalis per se subsistens
absoluta. Ex quo videtur h. arg. manifestum: si relationes diuinae subsisterent in propria natura
sua, illae essent rationes subsistentiae diuinae essentiae, sed relationes non sunt rationes subsistentiae
diuinae essentiae, sed per se habent naturam diuinam, quod subsistit in se absque 2. h. 1. ergo
non propria 2. h. 1. relationes diuinae non subsistunt in propria natura subsistentiae relationis sed
in propria subsistentia abluat essentiae.

Ad h. arg. 2a. 1a. 1. h. 1. apud relationes habet, quod subsistit
absoluta non legi & subsistentia ut dicitur per se ita personaliter sed & subsistentia per se
personae independens sumpta ex eius subsistentia sub hac acceptione est maxima perfectio
quoniam non solum naturaliter, sed etiam per se absolutam diuinam non vna relationibus, unde testimo-
nium 2. h. 1. 1. relationes habent quodammodo 1. per se et quodammodo 2. non subsistentia.

Inuoluitur. 2. h. 1.
absque quod relationes dicuntur hypostaticum in se est diuina essentia, sed subsistentia ut dicitur
personaliter independens non dicuntur hypostaticum, sed illi ut dicitur personaliter in unicuique
tamen. arg. 1. h. 1. ubi non legi & ratione hypostaticum in ratione personae, ad in ra-
tione subsistentiae subsistentia absoluta, et patet ex a. 1. 8a. & p. a. ad. 3a. ad 74 ubi dicitur:
relatio, in se est relatio non habet quod subsistentia est subsistentia faciat, tamen illi
subsistentia est. In eo videtur appere declaratur se legi & subsistentia, quod tamen relationes
diuinae, quod est subsistentia, et non accidentalis sicut relationes creaturae, sed hoc est
subsistentia ut dicitur personaliter independens ab aliis ut subsistentia ut ratione dicitur
patet: ergo & illa legi. Papae Angelico.

Ex quo patet illud ad arg. quod ex auctoritate
explicat a. 1. eius diuina manifestum: si relationes diuinae subsisterent in propria natura subsistentiae
illae essent rationes subsistentiae diuinae essentiae per se acceptione subsistentiae patet de se
relationes independens, non manifestum, in ratione et per se impositas personaliter in
unicuique 2a. manifestum, et sub eadem illud mixtum, non legi. Tamen relationes diuinae

74.
esto esse diuinae personaliter independens non subsistentia, sed accipimus per se ab illa, illi tamen
patent personaliter in unicuique abluat ut supposito.

Inuoluitur. si personae subsisterent
eius diuinae personaliter in unicuique, redderet naturam diuinam aliter personae personaliter
et sequenter mysterium trinitatis neque subsistere. Respondeo 2. h. 1. 1a. 2a. apud ad. 5a.
quod quod relationes diuinae reddunt naturam diuinam in unicuique non abluat ut quodammodo habet
sed non quid et quodammodo modum habet, dicitur enim modum naturam diuinam est. Respondeo 1. h. 1.
nec patet esse in filio eo modo, quod est in 2a. quod in 2a. ut se habita, ut est per se, patet
in filio, et ab aliis, nec est personae personaliter, et in personae personaliter ut ab utraque personae
nec est ubi patet aliter personae personaliter quod subsistentia relationis dicuntur naturam diuinam
personaliter aliter patet non abluat, sed sub personaliter et personae modum, quod quod personaliter
habet. Ut dicatur, quod personae reddunt naturam diuinam in unicuique aliter tamen non autem filius
et spiritus 1a.

2a. acquiritur. quod ratio subsistentiae est aliter abluat, ergo nulla datur in diuina natura
natura relationis. Cuius patet et ante per se ex parte super relatione dicente: omnis per se ad
se ipsum subsistentia per se manifestum, sed illud quod est ad se et non ad aliud est abluat, ergo
ratio subsistentiae est aliter abluat, et contra subsistentia relationis non datur.

1a. h. 1. ubi dicitur
relatio, tamen per se manifestum, nec abluat, nec respondentem est, sed abluat ut utraque
et quod aliter arguitur in parte abluat, ut quodammodo et qualitas aliter respondentem ad termini-
um, ut relationis, ita patet per se. Sed ratio subsistentiae ut nec abluat nec respondentem est, sed abluat
trahit ab utraque est enim abluat per se tamen se dicuntur, et tamen relationibus personaliter,
relationis ut per personae personaliter, et tamen illi ratio subsistentiae personaliter.

Ad h. arg. 1a.
1a. h. 1. ubi legi & subsistentia ut dicitur personaliter independens ab aliis ut subsistentia, sub
qua ratio absoluta est et ad se dicuntur non vna ad aliud. Respondeo 2. h. 1. 1a. 2a. 1a. 2a. apud ad. 5a.
ad. 34 et aliter per se, diuina personaliter tamen subsistentia ad se per se, subsistentia re-
lationis quod diuina personaliter ut tamen dicuntur ut per analogiam ad rationes, non si-
gnificat relationes relationis, manifestum respondentem ad terminum, sed ut subsistentia personaliter
non qua ratio non exprimitur ad se terminum, et quodammodo ipsa illi impositas expe-
ri significat, non tamen ex se manifestum respondentem et significandi.

Ultimo acquiritur manifestum.

utrasque quod est frater patris et filius patris propter significationem abstractam: ita et nu-
tricio. Ita dicitur Augustinus in de trinitate cap. 6. per modum filii et patris as-
sumere genitricem et inferentem de qua concipere non debet esse mater per abstractam virtutem
necesse est incommensurabile est quando non disponat ex seipso ex se verbis signa
et omnimoda proprietates servanda est.

Notandum est 3° dicimus quod inter relationes
proprietates et rationes videtur: licet enim hoc 3° in eadem similitudine alius distinctione
videtur. Venerunt tamen ratio relationis in similitudine venit per respectum ad correlatum
ratio proprietatis per respectum ad personam cuius est proprietatem et ratio rationis com-
parative ad illam cui est ratio manifestandi personam dicitur. Quia ratio est A. D. in
1° dist. 16. q. 2^a art. 3° ex qua ibi inferuntur per illi quod relatione rationis respectu
ad correlatum dicitur rationis proprietatis ac ratio rationis rationis ex qua nihil
possit esse ratio manifestandi aliud nisi illi personae necesse est illi personae de personis
in ab aliis dicitur quod in divinis per relationes.

Notandum est 4° 3° regit ut aliquid
dicatur ratio in divinis. 1° est quod significat aliquid personae ad existens quod relationis originis
dignitatem personae. 2^a quod pertinet ad dignitatem ut dicitur et dicitur illi quod personae non
dignitatem ut dicitur 2^a h. q. 29. art. 3° ad 2^a. 3^a quod dicitur aliquid personae quod
est dicitur 3^a personae non potest esse ratio dicitur in personae ad aliam. Ita dicitur 2^a
loci citato ex 1° regit. Ita ita placuit. Ita.

1^a 3° in deo sunt rationes. Ita om-
nes Philo. cy. non A. Philo. Ita ad 2° ubi non dicitur quod rationes amovuntur 1^a
exclusio dicitur hanc non abstractam ex utroque et respondet hanc in personis
quod 1^a filii et spiritus 1^a sunt personae; sed rationes obiecti concipientes hanc na-
turam et ab illis significat ut rationes quod ut personae personales non erant; sed ut personae
ex personae dicitur incommensurabile: ergo in divinis sunt personae rationes.

2^a ratio est quod appar-
tere non potest fieri potest ad explicanda omnia quod in divinis; sed in una persona
fuit. ut in 2^a in deo sunt relationes ut personae et spiritus activa: ergo op-
porteret hanc non ad explicanda omnia rationes personae sed etiam pluralitatem
relationis; rationes ut obiecti hanc modum significat ut ut rationes ut personae
personae et personae rationes. ergo. Nunc per 2^a h. q. 29. art. 3° spiritus activa: ergo

73.
et per ratio spiritus et personae filius quod dicitur in relatione; unde dicitur
ratio ad duas rationes personae ut dicitur dicitur referri nequit: ergo non correspondet
ipsi in 2^a ut dicitur 2^a ratio.

2^a 3° in divinis sunt quinq. rationes notiones, nempe personae
nitas et impassibilitas; 2^a filius in filio spiritus contra in 2^a et filio ut in per
spiritum in et per se spiritus personae in spiritum 1^a in 2^a h. q. 29. art. 3° et personae: quod
cy notio personae ad existens dignitatem tot dicitur personae quod in existens
originis ad dignitatem personae; sed non in ratione: ergo. Nunc per: quod in divinis non sunt
duae personae ex quod quod imparet existens quod personae originis quod quod personae
quod est generatio imparet existens eis aqua aliquid est quod ad existens personae et ratio
personae et existens eis quod est ad alio quod dicitur filius quod est ratio filii.

2^a dicitur per imparet existens
ad existens nempe eis aqua est aliquid quod ad existens spiritus activa per quod personae spiritus
sanctus et hanc est ratio personae et filii in quod in quod spiritus sanctus et eis quod est ad alio
et hanc dicitur spiritus personae quod est ratio spiritus in et personae existens personae
est aliquid ad existens negat personae nempe ad existens aqua est aliquid et quod non est ad alio
quod personae ad existens existens eo modo quod negat personae existens ad existens existens
et hanc impassibilitas quod est alia notio personae; sed non est aliquid modum existens ad
dignitatem personae per quod assignat ut dicitur et dicitur. Ita dicitur.

8° 2°
Soluntur objectiones in Itanium.
Respondit 1^a quod generatio in 2^a et natus in filio hanc rationes notiones: quod est aliquid personae
per quod. Nunc per: quod generatio et natus in rationes cognoscendi 2^a et filii et alii:
ad ad dignitatem personae: ergo. 2^a notio ad personae dicitur est quod est aliquid existens in
notionis in divinis dicitur esse ratio cognoscendi personae in persona; generatio ut
et natus cy sunt non significat existens et rationes in personae personae rationes
non sunt. Propterea generatio et natus per dicitur ut in ratio ut in obiectis. 1^a notio
dicitur aliquid existens ut ut non sunt personae. 2^a modo personae et filii quod
ut dicitur ex notio assignat imparet et ita sub hac relatione notio notio
augere nequit.

Respondit 2^a quod ratio ut ratio filii dicitur dignitatem; filius; sed

tenet et exiens, sed nūc dīna subintrat, et exiit in 369 personis: exgo sequatur
p̄ illa intrant cognoscit hūitē, nūc 3 p̄sonē dīnā cognoscunt j̄ illa.

Quod autem dicitur
non est potest: quod estum dicitur ostendi non potest, non cognoscatur, ut frigida, et talis personis
unicatis. Quod non est dicitur ablatum dicitur esse, ut supra asserueramus; sed ut non cognoscatur
non cognoscitur. Sed personis: ergo. Quia utat ex dictis, ut minus minus contra non est.
non estum ut unicatis. Sed personis estum ex illis unicatis; sed implatur cognoscitur dicitur
hinc, id quod estum ex alio unicatis, non cognoscitur talis estum inexistit, sicut nec relatio in
ne termino, nec cognoscitur sine obiecto ostendi ostendit.

[illegible][illegible]

Perig 20

[illegible]

ad videri pueri etiam: qd videri pueri n pnt cognoscere n cognoscit et
videt a matre pueri et exultat: sed ille videret n dignum pueri ex v.
mat: sed ille pueri et pueri dicunt: pueri qd videri et ille ad pueri

Sy. gerona mly ad filij et carum mly ad nesciam: ego vintz pilaon n po 78.
pese agnati, ni pinto s agnatat. S. 3 dinnant foma.

Inevantur Advan' natus

Quæritur 1^a utrum relatio: quæ cognita in se habet per se ad obiectum, sed tantum a
primario, et specificativo, sed illa dicitur esse etiam talem, et quidam dicitur dicitur
ex qua veritas, patet, relationis esse in illis dicitur. Quia ergo veritas per se non patet ex
cognita patet in se ad aliam relationem sed illi ex cognita essentia, sicut quod
talem quia cognita per se, unde dicitur cognita quia tantum ad essentiam, quia ad po-
nitur, sed in illo primo sufficiente ad ponendum verum: eius essentia per se, sicut ad illam
terminata veritas patet.

Res dñg. mag: cognō n̄ pender, pax ad obid latio q^o
sine illo obitū hūy pōt jūvire, et pphire cognō. N̄ mag: q^o n̄ pōt sine illo
cognōci, n̄ mag: et, nō eay dñgōne mixis, n̄ eay. Et n̄ hiet paternis, et dñg. a.
lāmīs ad obitū sūy lūy illent dñg. pax, q^o n̄ mag: cognō n̄ pōt ē eis hūy
obitū n̄ pōt ē jūvire, nec pphire, n̄ ad volūnē tūc ideo verōy, n̄ sūy ex ephē,
attributay ad ep̄y paternis, et aliax relāy cognōci pōt.

Ad ph. di go mac

obij primarij p[ri]ncipio cognoscitur, per datu[m] p[ri]mitate a quo, & magis in quo sub-
ditur: si datu[m] in primario est includit, & magis si non includit, & magis. Ego
quod relatio ad obij datu[m] dicitur illius p[ri]mitate, & tam est in est inclu-
dunt, ut ostendimus supra q[uod] 3. vel alij ut omnes farent q[uod] illa essentialiter
includunt. Inest q[uod] non cognoscitur p[ri]ncipio, per relatio p[ri]mitate i quo sed alij
a quo q[uod] est ratio sub qua dicitur relatio t[ame]n cognoscitur d[omi]ni.

Aug 20. ga vby sdy pamt

ex agnoscit illig. quod pater et spiritus. sed respicit illi filij n. hanc paternitatem.
f. Max. pater et filius pater. quod illi respicit. Sed a. imago illig. sed n. e. imago Pa-
tris hanc paternitatem. p. j. hac n. respicit. sed illi hanc cum in pater agnoscit. f.
D.

Mā maxī n. mij, Ad p. mā maxī dīp. mij: ē imago Patris, easē cūm q
 in dīp. n. mij, ad p. n. mij, ut cū dīp. D. th. q. 1. q. 1. dīp. n. mij
 easē imaginis sūo n. et dīp. n. mij, ut cū dīp. D. th. q. 1. q. 1. dīp. n. mij

id in quo ē siluō, sed etiā id a quo tamq̃ a p̃sō p̃cedit, et quātū ob̃j p̃ter
imago n̄ illi rēp̃tē p̃sere patris natū sed etiā adp̃p̃i p̃sū a quo p̃cedit
māndes ip̃i relatiōis paternitatis, quē p̃sere regē ē in p̃sō quo p̃sere mādy
mādy, et in recto in p̃sō quod, n̄ ex eo quod ob̃j ē siluō illi j n̄ collī
git ēē imāgīnē patris illi rēp̃tē n̄ q̃ ad rēp̃tē imāgīnis n̄ illi rēp̃tē siluō
sed etiā dīp̃sō.

Nec erig obstat si dicas idqz illud esse magis quare imago representet exemplar. Unde et verby idy in nra Patria scripto idy repræsentat pater Patris nostri. Non inquit obstat. Nec enī nō aut: neqz erig eductio, seu gressio imaginis ad exemplari ē ratio, cum imago illud representet, prius enī in eo qd ē propriū agnoscit, et Pater in filio, ut prius filij agnoscit, ut docet A. M. D. 3. p. dicit. Et. qd. l. xxi. c. ad 44.

Aug^o 3° d^o 23° aduoc^o: p^o Ma in l^oto ex^o par in p^o e^o f^ounda ad
vbi p^ouoc^o: ergo v^o ex v^o aduoc^o et p^ouoc^o aduoc^o g^oadit. Cui p^ouoc^o et g^o p^ouoc^o
ex m^o v^o g^oiege in l^oto ad p^ouoc^o f^ounda n^o e^o v^o ad n^ouoc^o et d^o
ex p^ouoc^o: ex^o.

[illegible]

Arg. 4ta q^{ue} filia^m j^{esu} Maria
na^m q^{ue} dicit^{ur} filia^m t^{er}ra^m ad q^{uod} n^{on} est cognacilis. p^{ro} uerbis ex illa^m agnosc^{it} n^{on} p^{oss}
cunt. An p^{oss}it q^{ue} non inuicem supponit mag^{is} t^{er}ra^m ext^{er}ior^{em} ad filia^m inuicem signu^m q^{ue}
q^{ue} dicit^{ur} filia^m t^{er}ra^m ad e^{ss}entia^m ext^{er}ior^{em} n^{on} est in tali signu^m n^{on} supponat p^{ri}us
e^{ss}entia^m in illo p^{ri}us mag^{is} inuicem t^{er}ra^m n^{on} p^{oss}it e^{ss}entia^m ext^{er}ior^{em} agnosc^{it} sequat^{ur}
tali signu^m cognacilis n^{on} est.

Non enim ad p. dicendū ē: cognoscit inuicem seipsum
sui sibi extensū, qd ē p. speculatiū et nullatenus placā. sed v. p. ē enim
et modo placā, et speculatiū: et p. i. tūa p. sionis dei quā qd enim.

ti quodam modo ē speculativa et peccata n̄ sup̄it sed facit magis ext̄ā et similit̄, 79.
hoc ut ait D. Gregorius: n̄ ext̄ā videndo creat et ext̄ā visibi orinet. Cuius cog-
nitio ex qua veritas patet, et voluti peccata sūt illig n̄ aliter sup̄it illud ut ext̄ā
sed perit̄ aliter illi ratione ext̄ā, illud videndo peccata et p̄uenit̄ n̄ce.

[illegible][illegible]

Quid pōt. dicitur, quid ad signis naturis inchoat
n̄ mag. regē sicut ex dō. cognito. quā ad relatiō. immutat. ex dō. ad n̄ dō. q̄
te p̄sinitate n̄gini. quā in dō. reperit. dat. v. relatiō. dicitur ad filij. et d̄
tū. ac filij. ad sp̄itū. S. ergo n̄ dō. huc p̄sinitate p̄sinit. v̄g. tū. p̄s
gerante obij. cognō. intuius filij. et sp̄itū. S. ergo p̄sinit. v̄g. n̄. dō. ex n̄. dō. p̄s
ad erig. ex sp̄itū. S. n̄. dō. p̄sinit. p̄sinit. v̄g. tū. p̄s
sp̄itū. S. p̄sinit. p̄sinit.

Ultimo arguitur: si veritas ex cognitione spiritus sancti proleat et
eius imago; sed tunc est dignitas: ergo. Septima propositio: quod est illi illi ex illius cognitione pro-
leat, atque et dignitas; sed nihil amplius ad imaginis rationem adducatur: ergo
est illius imago.

[illegible]

1777

[illegible]

¶ Nec dicitur qd 2. m. reg. arguatur, cum vbi n. per se sed rex accipit
ad crā referat hęc vba subiungat: accidit enī verbo, ut rex ipse crā dicit
qz omnia vider, accipit centenas verbo dicit quod representat t. crā
ip. n. impus dicit; nūc nūc h. p. arguit. Ipse ille patet assertionē, ita ex
vbi accidit, quod ipse fuit dicit quod accidit verbo, accidit quod ei n. opentur
n. p. crā representat, ad verbo ex p. illa, qz ad illa crā nūc dicit
qz, ut p. arg. representat, et nūc p. ad p. qz v. referat.

Insatis et speciosa

tas aut legitima, cuius iuramentum dicitur accideret ubi parum refert. Et quoniam
 talis est de. d. th. in maxime allegatis. Ergo. Et refert. pro ubi refert. Et
 y. ad h. e. casu cuius refertur, ut si e. ubi. Licitur expressis dicit
 hoc est refertur ubi. Ergo. Licitur refertur casu y. ad. Et refertur illa de
 casu ubi. Casu cuius refertur dicitur ubi y. ad. Et refertur. Et. et ubi. ad
 casu y. ad. eximiat. Et.

[illegible][illegible]

Res autē quare ubi p̄sentat ex optime cōsue et tamē ad illas n̄ p̄cedat gl̄
p̄nal a. 2. it. p. 4. et sic. in. 4. ad 7. ubi dicitur p̄nt tunc ubi vobis ad
obis dicit p̄cedere q̄d scia ex qua p̄sentat p̄nto p̄cedit. ubi dicitur in
a qua vobis p̄cedit a cōsue p̄cedit n̄. ubi dicitur ubi cōsue n̄ p̄cedit p̄
dit.

Insuper: ubi p^r p^r Angelis q^d aliq^d intelligit e^sse imago dⁱ cognitⁱ, et app^r
ta ex sac^ro p^rdic^t, et tamen p^rter im^pura et q^d talis v^rus causat n^re dⁱgn^a
ab dⁱo, sed infusa a Deo: ergo ubi e^s imago dⁱ et p^rdic^t ad illo p^rcedens
ex qua originalⁱ n^re a nobⁱ summa. N^r p^rter p^rter im^pura q^d angⁱ An-
gelo, aliter Angelis, dⁱ alias res creatas intelligit n^re dⁱgn^a dⁱ p^rcedens a nobⁱ
cognitⁱ effe^re q^d n^re e^s a Deo, et t^re summa, na p^rcedens ab illis p^rcedens
p^rced^t angⁱ ad dⁱo p^rcedens: hⁱa aut^m dⁱ ex qua ubi p^rdic^t, na p^rcedens
p^rcedens a nobⁱ summa: und^e siq^d e^s rⁱo.

laço dicat, vey eẽ antecedens, si illa puxta ideo dicat q̃ apuiri, aux d̃s t̃r d̃s
 alio aut obij i tali natã, aut p̃prietate p̃dat, talij aut si dicat signy a p̃-
 reixi, eo t̃ij rep̃ari Mexiciã, que rep̃xi j̃ã p̃oilij ciãxy, et ext̃a dei acce-
 b̃ p̃p̃os.

[illegible]

19/12.2.20

[illegible]

simpt, et abluē nescit. sed tunc secundū qd' ex suppo' dicitur, nec hēnt nescit
inextensio' ex glā dīnā. ut ex se patet: ergo verby dīnū ex illay cognitiōe pcedere ne
quit.

Itā: qd' illud per se ad p'p'os verbi n' dicitur, qd' si sufficeret, verby maneret om-
nino invariāty, et eiq's ratiō ac modus; sed sublata a Deo futuray contingēty cognē-
tione verby dīnū omnino invariāty subiret: ergo. Itā p'at' et mīx qd' si ex m-
selmo in monoloy. cap. 30. illis verbi: nūc ergo Deo cogitēt nulla alia extēnt glā
nūc alijs extēnt; nescit ē verby capere nūc illi ē ex ipso. Et cap. 31. si nihil unguat
ēbet, nisi summa ille spīritus, ratiō tam cogit verby illud quo se dicit ex necessitate
ēē. ut a seare dicit. Involūm erigi nihil ēē futuray verby dīnū omnino invariāty
manuay; sed si nihil ēē futuray, nullū futurū cognitiō ēē in Deo: ergo sublata
in Deo futuray contingēty cognitiōe verby dīnū omnino invariāty subiret.

2o qd' eadē minar: qd' dīnā volūtas ex suppo', qd' ex sūt futuray n' immutat, aut
aliter se hēt. ac se haberet ex suppo', quā futuray n' ēēt; dicitur enī a quo se
hēt futuray, nullū in volūtare dīnā mutatiōe inducit; sed dīnā volūtare in-
variāte manente, aliter enī illū Dei et verby per illū p'p'os invariāte subiret
qd' p'p'os summa colligat volūtatē et illū Dei, necnon verbi per illū p'p'os, nescit
aliquā variatiōe p'p'os ēē, si aliquo istoy, nisi alia enī mutatiōe invariāte: ergo sublata a
Deo futuray contingēty cognitiōe verby dīnū omnino invariāty subiret.

3o eadē

mīx mader: qd' omnino p'p'os ē gravā verbi dīnū variatiōe ex ipso i' immutāte, muta-
tū autē, seu mutatiōe ēē, si gravā variatū aut variatū ēē, quod nūc enī invariāte
sed qd' si n' extēnt hīc hīc Dei p'p'os ē. ergo ex n' extēnt, seu qd' hīc hīc Dei qua
cognitiōe futura, n' requir' per hīc invariāty n' extēnt verbi aut ex ipso enī invariāte
et componit ex variatiōe cognitiōis hīc Dei, n' invariāte verbi dīnū gravā variatiōe

Itē

si cognitiōe hīc ēē enī quod nūc enī invariāte, enī quod enī ex
fuerit n' sed qd' si n' variā cognitiōe futura per enī hīc hīc cognitiōe
sed per illū ut hīc enī ad enī futuray ipso quod p'p'os ex enī cognitiōe
n' hīc, si tamē n' p'p'os ex illa ut hīc enī ad futuray n' abluē verby
per se pcedere ex cognitiōe hīc futuray.

et ideo quodvis intelligi Angelus possit apprehendi ab eis quod omnes cognoverunt in pariter
quod pot' elidere cognoscant, n' tūc om' dīnā n' cognitiōis cū p'p'os ad quod
pot' se extendere, p'p'os ad sui cognitiōe p'p'os omniū illay cognitiōe exposcit.
Phil. 32. ut vby dīnū per se ex cognitiōe futuray pcedat. S. I. relatiōis mīx v' illū v' p'.

Phil. 32

Verum verby dīnū per se ex cognitiōe futuray pcedat?
S. I.

Relatiōis sententijs vera, eligitur, et probatur

Adventus ē qd' ēē dīgnitas ratiōis in intellectu dīnā q' quod verby pcedit. Itē ad
glām dīnū, ut ad cū obī fūle et p'p'os. Et ad actiā, et relatiōe, ut ad p'p'os
et modū boni fūle, et p'p'os. 3o ad cū p'p'os, ultima ad sui extēnt
et futuray, ex qd' 3 p'p'os per se et ex in p'p'os mīx verbi dīnū p'p'os
religūm, ita quod si per imp'le alquā tollerēt ex illis, verby dīnū, et omni-
ni p'p'os et mutatiōe invariāte. Ut dīgnitas p'p'os hīc et ultima ratiōe verbi
nūc: an sit, enī per se et ex in p'p'os verbi dīnū enī, v' illū, ratiōis et ve-
luri per accidens?

In cū rei dīgnitate 3 p'p'os. 1o p'p'os. 1o adluē ē afavā quod cog-
tus Caspā, Ruiz, Zuniga et alijs. 2o dicit illud per se pcedere ex cognitiōe futuray
contingēty sub dīnū, itaq' v' futuray in statu abluē. in hoc tenet inclināte p'p'os
hīc et hīc annuāte. Itā: Anabel, illū sequi aliter omnes hīc medijs aser-
tione, si volūnt loq' sequit' ad sua p'p'os et illa medijs v' dīgnitas. 3o dīgnitas ver-
by dīnū ex nullū futuray cognitiōe pcedere. Itā tenet: mīx Anabel, Caspā
Bañez, Zumel, Nazarij. M. a. I. Itā et Hīc p'p'os enī apud P. L. Societatis
p'p'os, illū futuray sequi Caspā. Anabel, Zuniga, et Alaxcon aut ante
adluē q' dīgnitas relatiōis, tenet enī Zuniga, Granado, Meratij, et alijs. It' expo.

Relatiōis

verby dīnū ex nullū futuray cognitiōe pcedit. It' si ratiōe fundamentali: qd' ex p'p'os
celis verbi n' abluē nescit. n' ratiō ē ut alij obī per se ad illū dicitur quod
illud n' cognitiōe et ex facto cognoscant ad illū dīnū in eo. nūc in p'p'os verby p-
cedit, sed invariāte qd' n' abluē nescit, seu quod hēt nescit inextensioem
ex enī dīnā, quā ē obī fūle, et p'p'os intellectu dīnū: sed futura con-
p'p'os (supposita enī dīnū volūtatē dicitur, a quo futuray habent) n' n'